

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ephitalamium in nuptiis Eugeniæ filiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DE AMORE CONIUGALI

Oscula. blanditijs absit utrinq; modus.
Sic hederæ serpunt, sic iungunt rostra columbæ,
Murmuris & taciti ludit in ore sonus.
Aetatis breue uer. uos ueris carpite florem.
Hunc florem lusus delitiæq; decent.
Ludite, delicijsq; breuem complete iuuentam.
Hoc agite, ut cupidos prole iuuetis auos.
Nascatur Paulo similis, qui reddat utrunq;
Satus auum, ingenij dexteritate puer.
Nam patrium nec Pierides, nec spreuit Apollo,
Et Mars ipse sua fouit, & auxit ope.
Maternum Musæ Aonio fouere sub antro,
Protexit galea Mars quoq; saepe sua.
Nascatur quæ nata tuos Aurelia mores,
Et faciem referat, foemineumq; decus.
Nanq; tibi, matriq; tuæ, nil æqua Minerva,
Nil Carites sociæ, nil negat ipse pudor.
Hinc illinc generis series. age ruris alumnae,
Et nemorum domina, siluicolæq; dea,
Mane nouo, nuptijsq; nouis de flore recenti
Serta date, & calathis spargite ruris opes.
Ipsa fauos, & mella ferens, & lactis honores,
Dic Fesceninos Antiniana sales.

EPITHALAMIUM IN NVPTIIS

Eugeniæ filia.

7 Vra iterũ te hymenæe uocant, qd in urbe mora
Te lyra, te thyasi, te tua pompa manet. (ris,
En iterum læta ad lusus, & gaudia nota,
En uocat ad teneros Antiniana sales.

En tibi formosæ texunt noua ferta puellæ,
 Et tibi non solita carmina uoce canunt.
 Te molles uiolæ, te purpurei hyacinthi, PVELL.
 Te rosa, & Assyrio sparsa liquore domus.
 Nos te ad delicias cultæ inuitamus, & ipsi
 Inuitant thalami, compositusq; torus.
 Quid cessas Hymenæe? tibi sua basia quæq;
 Amplexusq; suos quæq; puella parat.
 En tibi tractandas damus has sine labe papillas,
 Sponsa quoq; ipsa tibi nuda uidenda uenit.
 Cui roseis diffusa genis noua purpura fulget.
 Ac niueum in reliquo corpore candet ebur.
 Talem Helenen sociæ nudam uidere puellæ,
 Cum lauat ad fontis blanda Theranna tuos.
 Talis & in uiridi uisa est requiescere prato,
 Non dum experta uiri Laodomeia torum.
 Ipsa quiescebat, placidæ circum ora Napææ,
 Mulcebant somnos flabra ciente manu.
 Hæc digitos, illa est tenerum mirata labellum,
 Fusus ut è niueo pectore candor eat.
 Dumq; alia extremum femori subducit amictum,
 Obstupuit raris conscia facta bonis.
 Nec properas Hymenæe? nec est quod rura reuisas?
 Nec præfert sanctas Antiniana faces?
 Nec teneras tibi blanditias, nec carmina bella
 Ingeminat? nec Hymen ó Hymenæe Hymen?
 Mollis Hymen Hymenæe hymen hymenæe uenito.
 En propera ad lusus ó Hymenæe tuos.
 Libat apis tenerum rorem, fluit Atticus ille
 Inde liquor, dulci cerea mella fauo.

DE AMORE CONIUGALI.

Libat Hymen tenerum florem, inde & Acidalus ille
 It liquor, in tepido munera grata toro.
 En te septenæ felix Hymenæe puellæ
 Inuitant, cupido munera ad ista sinu.
 En tibi Acidalium spondent ad munera florem
 Ipse leges, ipsi diffluet ille liquor.
 Illa uides, ut blanda oculis, utq; innuit ore,
 Flameolum ut gestit læta uidere tuum?
 Illa uides quos docta modos? quæ carmina cantet?
 Offerat ut flores in tua dona suos?
 Hæc tibi purpureum stringit lasciuia labellum,
 Atq; ait, hunc rorem libo Hymenæe tibi.
 Hæc choreis te te in medijs suspirat, & ægro
 Ventilat ipsa tuas corde Hymenæe faces.
 Hæc tibi lacteolas, atq; hæc, atq; illa papillas
 Nudat, & has inquit nudo Hymenæe tibi.
 Has & delicias, hæc oscula prima, nouosq;
 Amplexus seruo, gaudia & illa tibi.
 Fauste ueni, formose ueni, tibi nupta parata est,
 Quæq; sinu Veneres spiret, & ore Charin.
 Ore Charin, Veneresq; sinu, ast ubi eburnea lectum
 Intrauit, spiret tum tibi ueris honor.
 Stillet & ambrosiæ decus immortale, tibiq;
 Et Charitum & Veneris dona beata fluant.
 Euge ueni, bone diue ueni, bone sancte uenito.
 Euge, uenit sanctus, diuus & ipse uenit.
 Nunc age culta quidem diuosis obuia mater,
 Et sanctum amplexu suscipe blanda tuo.
 Sparge rosam, da ferta deo, dic & bona uerba,
 Oreq; cum fausto carmina fausta cane.

Tu quoq; felix iam nacta Aurelia tedas,
 Ad primos postes compta sororis ades.
 Hic Genium accipies, Genio sua munera fundes,
 Quæq; Cypros mittit, quæq; Sabæus ager.
 Casta quoq; ad thalamos dux ipsa hymenæon amatos
 Duc castum, casto qua cubat ore soror.
 Flameolum ut Genio nitet? atq; ut cocina uestis,
 Ut decet in molli soculus ipse pede?
 Quam gemma in digitis? ut sertum in fronte uirescit?
 Ridet ut ipsa domus? tecta ineunte deo.
 Plaudamus Genio sociæ, Geniumq; salutet
 Cuncta domus, Genio plaudat & omnis ager.
 Dicite io, domus omnis io, ager omnis, & aer
 Dicat io, resonet longe Hymenæus io.
 Faustus Hymen, formosus hymen, felix hymenæus.
 Læta canant, felix & sine lite torus.
 Felici cum prole genus, carumq; nepotem
 Reddat auo, reddat pignora cara patri.
 Eugeniâ, & faciles ducat cum coniuge tedas,
 Quiq; amor est iuuenum, sit quoq; & ipse senum.
 Nunc age felix cultor non se gnis agelli,
 Cui sonat apposito fistula blanda sono,
 Dic aliquid Geniale deo, dic & bona nuptæ.
 Nupta sono gaudet, carmine gaudet Hymen.
 Ipse die solem ad rapidum cum torreo aestu, Agricola
 Vxor adest, gelidas & mihi portat aquas.
 Mox densas simul ad salices secedit uterq;
 Mecum amor, at lateri coniugis hæret Hymen.
 Hic nos iungit amor. lusus Hymenæus amori
 Monstrat, & ad partes hic uenit, hicq; suas.

DE AMORE CONIUGALI.

Nocte quidem tenuē ad lumen dum uellera pectō,
Torpet, & hyberno frigore fessa manus.
Hanc uxor refouetq; sinu, reficitq; papillis.
Somnus adest, lateri coniugis hæret Hymen.
Hic nos iungit Hymen, lassos mox repit in artus
Somnus, inquit placidus pectora anhela sopor.
Muneris hoc Hymenæe tui est, age fistula blandum
Dic aliquid, quod rus, quodq; Hymenæus amet.
Educat teneros foetus, fouet anxia nidum
Mitis auis, fesso comparat ore abum.
Ast illi, ut tenues plumæ increuere, relinquunt
Et nidum, & matris dulcia rostra suæ.
Ipsa suo natam in gremio fouet anxia mater,
Educatq; sinu, sedulaq; usq; tolit.
Ast illa, ut uiditq; uirum, sensuq; Hymenæum,
Linqvit læta domum, matris & ora suæ.
Munus & hoc Hymenæe tuum est, tibi luce puella
Comitur, & formæ sedula querit opem.
Nocte autem parat illecebras, parat oscula, dulcemq;
Amplexum, & lusus, deliciasq; parat.
Ut tener aprico crescens Hyacinthus in horto
Ipse manu colitur, ipse rigatur aqua.
Illum auræ, tepidiq; fouent sub sole calores,
Guttaq; nocturno quæ uaga rore cadit.
At postquam culto nituit spectatus agello,
Ipse tener domini carpitur ungue sui.
Sic tenera in molli crescit quæ nata cubili
Ipsa sinu matris, ipsa fouetur ope.
Hanc & munditiæ thalami, comptusq; decentes,
Hanc inuat artificia purpura texta manus.

Sed postquam incaluitq; toro, cupitq; Hymenæos,
 Hanc uir ab iniecta uendicat ipse manu.
 Asserit & sibi iure suam, atq; Hymenæon ad aram
 Clamat, ius munus hoc Hymenæe tuum est.
 Munus & hoc Hymenæe tuum est, age candida carmē
 Nunc itera, atq; sales Antiniana tuos.
 Te domini, te cura & agri, studiumq; puellæ,
 Te moueant thalamus iura, & amicus Hymen.
 Ne seui generose, tua est sine lite puella. ANTINI.
 Illa tibi placido est tota fouenda sinu.
 Ne'ue nega formosa uiro quod dulce rogarit.
 Ipse quidem dulci dulcia mente petet.
 Sit pax, sed sine lite tamen sint murmura, uterq;
 Pacem amet, & pacis murmura uterq; sonet.
 Ne pugna mihi care, nihil pugnare necesse est.
 Concedet blandis uicta puella iocis.
 Ne'ue uiro mihi cara tuo uestita repugna.
 Vestis obest rixæ, rixa terenda ioco est.
 Ludite. sed medio in lusu pax seuiat, ut pax
 Rixa sit, ut rixæ pax eat ipsa comes.
 Iam ludunt. geminata sonant iam murmura, postes
 Claudite, adesto tuis sancte Hymenæe focis.
 Vos nuptæ quibus est coniux suus ite, parate
 Gaudia uestra uiris, & sua dona toris.
 Vos quoq; uirgineus chorus, innuptæq; puellæ
 Omnia felici dicite fausta die.
 Atq; animo optatas iam iam præsumite tedas.
 Nanq; sua & uobis gaudia seruat hymen.

FINIS.

